

woi tallopoegade abbiga woisid nisuggused sured uhked kirrikud, loosid, liina mürid ja tornid ülles-ehhitada, mis ühhe waese Ma nurkas mitte polleks woinud sündida.

Aastal 1164 sai esimesenne munka flooster meie maal Kolga waldas, kus praego Kusallo-kirik seisab, ja kus sest floostriist weel üks mällestusse-kiwwi nähha on, üllesehhitud ja selle järrele tulli, aastal 1196, üks wäggew merre wäggi sõalaewadega Tanimaalt Kolga randa, kellega seltsis üks hulik Rattoliugiussõ preestrid kasa tullid, rahwast õppetama ja ristiusko wäljalautama. Sest aiaf hakkasid nüüd need sõiad ja werrewallamisjed woõra waenlastega peäle, mis siin ja seal ikka ueste jälle põllema sütti-ti, ja kestsid kunni 1315. aastani. — Selsammal ja järgmistel 1316. ja 1317. aastal karrietas pühha Jummal issi taewast Gesti- ja Riamaad hirmsa nälja häddaga, kelle sarnast enne weel polle nähtud. Rakš suid järgemissi wöttis külmi keik põllo wiljad ärra, et ennam mingisuggust polnud leikada egga külwada. Mitto ja mitto tuhhat innimest surrid nälga. Maal nähti keikis paisus maanteede ja krawide äres nälga surnud tallopoegi, nori ja wannõ, perremehhi ja sullasid, perrenaesi ja tüdrukuid, kedda

saddade ja tuhhandette kaupamuißt suurte aukude, muißt maan-tee krawidesse mahhamaeti. Sefinnane hirmus nälja hädda olli ütlematta suur ja on rahwast mitme raske ja wägga kurja kiusatuste sisse saatnud, et kolledaid teggusid teggid, mis on hirmnimmetades. Wõnned wannemad on ommad lapsed pallawa saunades ärralämmatanud, nende lihha küpietanud ja pärrast leiwa assemel ärrasõnud. Ühhes küllas, Bugget nimmi, on üks poeg omma issa ärratapnud ja tahtnud nendasammoti ärrasüa, agga on finniwoetud ja kohto polest üllespodud. Peälegi on üllespodud kurjateggiaid õsel kõiest lahti leigatud, ja nende lihha roaks prugitud. Et waene rahwas tööd ja toidust saaksid ja mitte keik nälga ei surreks, sai Tallinn, mis jubba aastal 1219 olli ehhitud, ni kui ka Badiš Kloostri munga-flooster kindla müridega ümberehhitud ja kindlaks tehtud, ja sel aial said ka esimesesjed saksalaste kolid asjutud, mis pärrast keige male kasjaks ja õnnelks olli. Eht kül meie päiwil nende nimmetud liina müridest meil ennam mingisuggust kasso ep olle, ni kui näme, et liina wallidki sawad mahhakiistud ja ärrakantud, ja kannaiks rosi aedadeks ja mu ehhitamisse platsideks ümbermudetud. — Jummal andko, et se aeg meil